

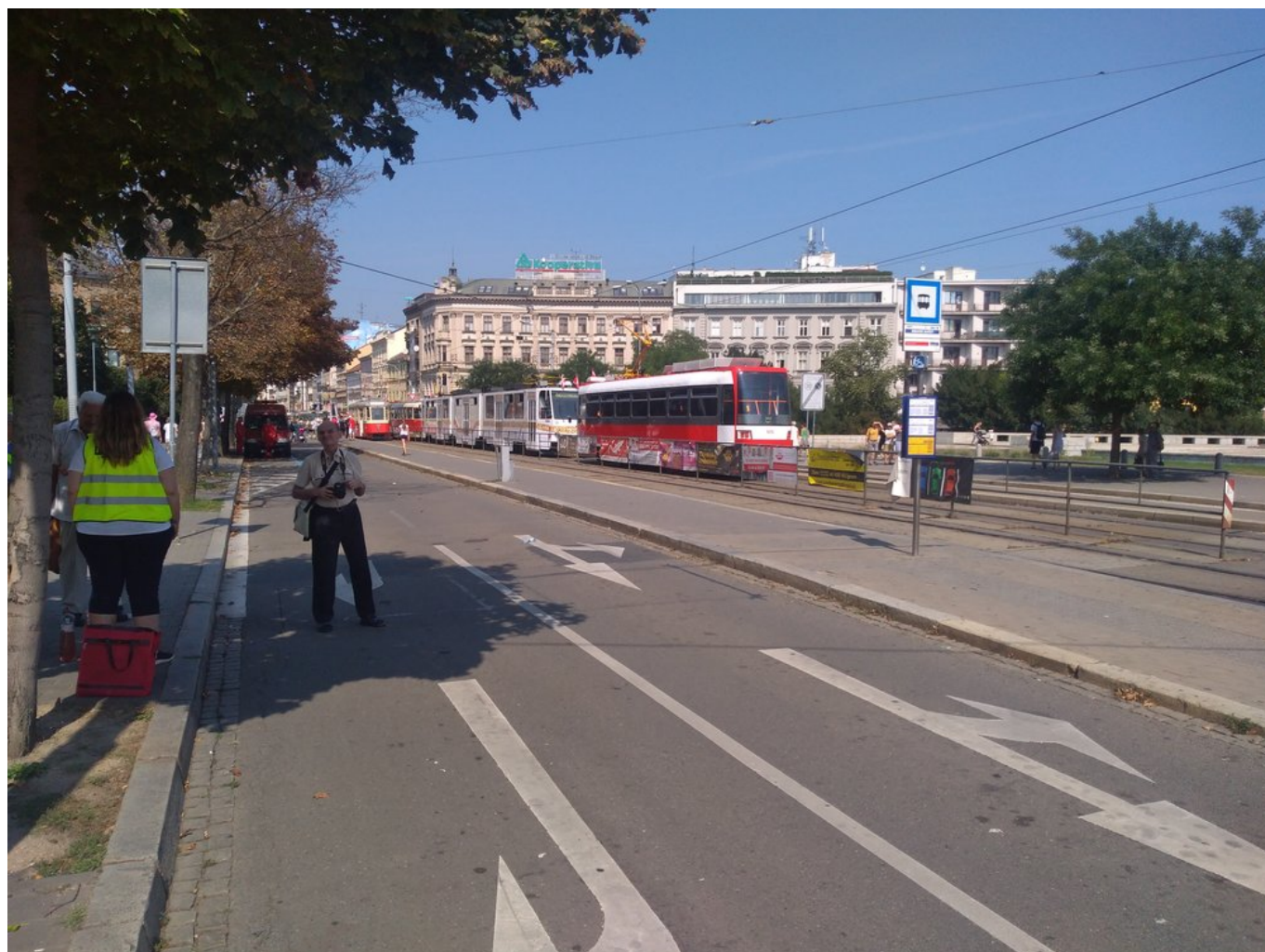
Streetparty 150

01.09 2019 19:27, Redakce, Nezařazené

Dopravní podnik města Brna (DPMB) si na poslední srpnový den tohoto roku připravil akci, kterou měly vyvrcholit oslavy výročí 150 let městské hromadné dopravy v Brně. Tato akce nesla název Streetparty 150 a jednalo se skutečně o oslavy pod širým nebem, a to na jedné ze známých brněnských ulic, ulici Lidické.

Příchod na akci. V centru města bylo před jednou hodinou prázdné. Slavnostní praporečky nicméně byly dobrou předzvěstí.

A stačilo překročit cestu a tušení se potvrdilo.

Vozidla, která se nevezla na Lidickou ulici, musela čekat jinde.

Slavnostní zahájení.

Primátorka Brna, Markéta Vaňková, křtila při zahájení street party nový katalog vozidel a lodí dopravního podniku.

Autobus coby mobilní provozní zázemí celé akce.

Dopravní podnik začal slavit již v dubnu 2019, kdy uspořádal první z celkem šesti plánovaných akcí, z nichž ta včerejší byla poslední v řadě. Celá série oslav, která byla plánována již od jara 2017, tedy byla roztažena do pěti měsíců, přičemž v červenci, kdy obvykle lidé odjíždějí hromadně na dovolenou, nebylo na programu nic a v srpnu byly pro změnu rozvrhovány dvě akce, přičemž ta první ze 17. srpna 2019 znamenala na den i hodinu (19:00) přesnou připomínku zahájení provozu koněspřežné dráhy v Brně doprovázenou odhalením památníku.

Streetparty 150 coby druhá srpnová akce a vrcholná událost celé série oslav byla strategicky načasována na konec prázdnin, kdy byla pravděpodobnost, že si na akci najde cestu dostatek lidí, daleko vyšší než jindy o prázdninách. Před akcí na Facebooku zřízená událost hlásila skoro 3.000 uživatelů, kteří tvrdili, že se zúčastní, a okolo 15 tisíc uživatelů hlásilo, že má o akci zájem. Pochopitelně ještě zůstávalo otázkou, jaké bude počasí, neboť to obvykle hraje při rozhodování lidí vyjít ven z domu největší roli.

Streetparty 150 byla odstartována ve 13 hodin, kdy se již do zhruba 900 m dlouhé ulice Lidické ve směru od Moravského náměstí vtěsaly téměř všechny vozy, které se rozhodl DPMB na akci z různých míst a zdrojů dotáhnout. Bylo jich úctyhodných 56, což dávalo příslib opravdu velkolepé události, ostatně návoz vozidel představoval mimořádně náročnou logistickou operaci, protože nestačilo dopravní prostředky jenom "sesbírat", ale také je uspořádat podle jejich věku. Kromě toho bylo nutné zajistit přesun trolejbusů z trolejbusových pod tramvajové troleje, protože na ulici Lidické trolejbusy nejezdí. K vidění tak byli zdatní muži, kteří stahovali sběrače za pomalé jízdy trolejbusů odbočujících z Moravského náměstí, a pak je nasazovali na tramvajové troleje. Po trase v Lidické ulici bylo nutné každý ze sběračů trolejbusů jednou přeložit, protože tramvajové dráty se nad ulicí Lidická střídají, což ližině tramvajového sběrače nevadí, nicméně trolejbusový sběrač se sám z jednoho drátu na druhý nepřestěhuje. Při výjezdu z Lidické ulice naopak bylo nutné sběrače opět stáhnout a nasadit je na vedení trolejbusové.

Na zhruba 500 m délky byl středový tramvajový pás v ulici Lidická oddělen z obou stran kovovými zábranami, tak aby bylo možné do večera bezpečně zorganizovat dvě komentované přehlídky vozidel. V polovině předmětné ulice, u jihozápadního rohu Lužáneckého parku, bylo zřízeno ústředí celé akce, které sestávalo ze středně velkého krytého pódia a poblíž stojícího stanu se zvukovou aparaturou a autobusu, jenž sloužil jako "provozní zázemí" akce. Severně od pódia se nacházely zhruba dvě desítky různých stánků s chutným občerstvením i nápoji všeho druhu a dále v tomto směru zaujímal pozornost speciálně upravený návěš FabLab Experience neboli pojízdná digitální laboratoř, ve které mohla veřejnost obdivovat výtvarné díly moderní techniky. V obou směrech od pódia pak byla umístěna vždy jedna nevysoká nekrytá tribuna, na kterou měli přístup i běžní návštěvníci.

První mušketýr na scéně, pan Ivan Nedělka.

Jako druhý dorazil provozní ředitel DPMB, pan Jan Seitl.

A tady už je trio komentátorů-mušketýrů kompletní s panem Jiřím Černým, který má v DPMB na starosti různé zajímavé projekty. Údajně je všem těmto třem pánům dohromady 150 let.

Následující snímky zachycují průběh prvního defilé.

Zapotili se včera i tito dva koníci.

Parní tramvaj ulici "očoudila".

Elegantní Škoda T 11 (3x).

Některé trolejbusy si s tramvajovými trolejemi příliš nerozuměly.

Uvnitř pojízdné laboratoře.

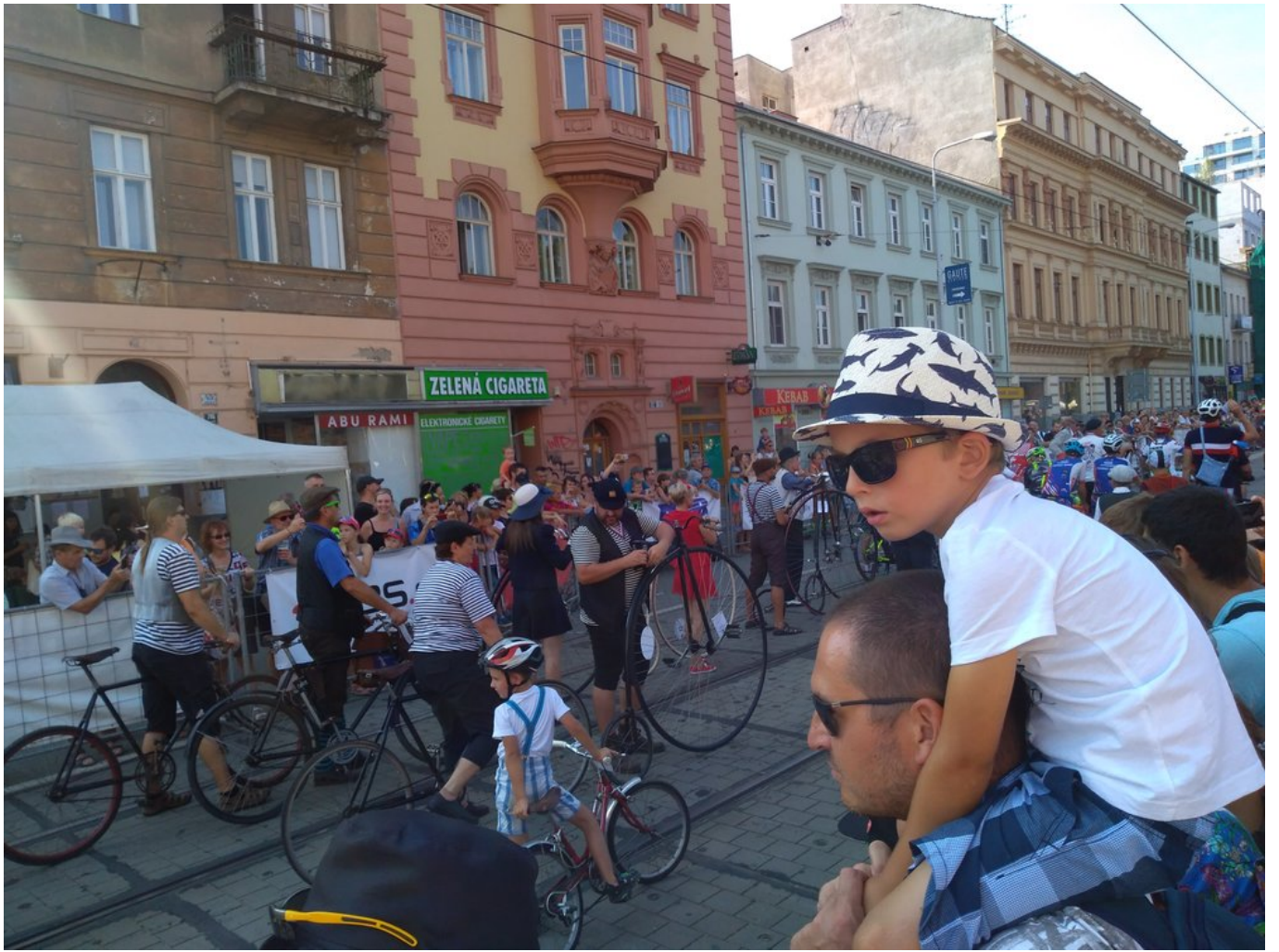

Na pódiu se zprvu vystřídaly důležité osobnosti, které všechny pronesly několik vážných i oslavných vět, avšak těchto osobností i vět bylo právě tolik, že už okolo 13:30, v souladu s harmonogramem, mohlo odstartovat první komentované defilé historického i současného vozového parku.

Ke komentování byli povoláni, slovy moderátora akce, Zbyňka Louckého, “tři mušketýři”, kteří ale namísto šavlí dostali mikrofon a postupně popisovali malým i velkým přítomným to, co se k jejich očím ve směru od Moravského náměstí soukalo. Těmito mušketýry byli Jan Seitl, provozní ředitel DPMB, Ivan Nedělka, zaměstnanec DPMB od roku 1971 a spoluautor knihy 150 let MHD v Brně, a Jiří Černý, koordinátor programu retrovozidel DPMB.

Za normálních okolností by tři pány na pódiu usazené stylově do tramvajových laminátových sedadel slyšeli jen lidé v blízkosti pódia, nicméně reproduktory nebyly prozíravě zavěšeny jen u pódia, ale byly rozmístěny i dále od scény, a to jak ve směru na jih k Moravskému náměstí, tak ve směru na sever, čímž se akční rádius mušketýrů zvětšil na obě světové strany zhruba o 300 m, což bylo pro defilé velmi důležité (u obou konců ulice naopak reproduktory nebyly, což ale vůbec nevadilo – kdo měl poslechu dost, mohl jít sem).

Návštěvníci se s pomocí povolaných osob nejprve seznámili s nefalšovanou koňkou, poté s parní tramvají a následně také s elektrickými tramvajemi, až se pak dostalo na autobusy i trolejbusy. Nejstarší vozidla byla osazena lidmi v dobových kostýmech, což pro tyto jedince musela být při dané venkovní teplotě bez přehánění pekelná jízda. Vše bylo doprovázeno reprodukovanou hudbou, která pocházela zpravidla z dob, kdy daná vozidla vznikla nebo jezdila. Seznam vozidel byl vskutku dlouhý, nicméně “tři mušketýři” nešermovali technickými příručkami a servírovali veřejnosti jen to nejpodstatnější, tak aby byla lidem vozidla krátce, ale přitom řádně představena. Ve výsledku tak najíždění vozidel k hlavní scéně a odjíždění z ní bylo v součtu obvykle delší než jejich samotné představování. Je třeba ale zdůraznit, že komentování nebylo nijak šizeno a každé vypravené vozidlo se u pódia poctivě zastavilo. Pomyslných pěti minut slávy se tak dočkalo každé z nich, neboť zhruba tolik času průjezd jednoho vozidla Lidickou ulicí (nepočítaje čekání v řadě) zabral, intervaly mezi vozidly ovšem byly kratší, a to přibližně co dvě až tři minuty. První defilé končilo po zhruba dvou hodinách.

Tři mušketýři sice nebyli profesionální sportovní komentátoři, zato tento nedostatek vynahrazovali bezprostředností, a navíc je v případě potřeby doplňoval včera vždy pohotový moderátor-profesionál. Komentování tedy nepřipomínalo nesrozumitelné kuňkání žab, jak se to občas i na větších akcích stává, a naopak jej čtveřice pánů okořenila řadou vtipných a někdy až směšných hlášek, z nichž se pár podařilo v téměř doslovné podobě písemně zaznamenat:

Při příjezdu prvního klimatizovaného autobusu v defilé: *“Dneska je tu strašně horko, ale tento autobus má zavřená okénka. A víte proč? Protože má klimatizaci.”*

Při příjezdu poslední tramvaje: *“Tady máte ještě jednu ne tramvaj, ale šalinu!”*

Při představování dispečerského vozidla: *“Zahoukáte nám dispečerři? Ano? Tak my vám za to zazvoníme”* (a moderátor klikl na počítač a spustil nahrávku zvonku).

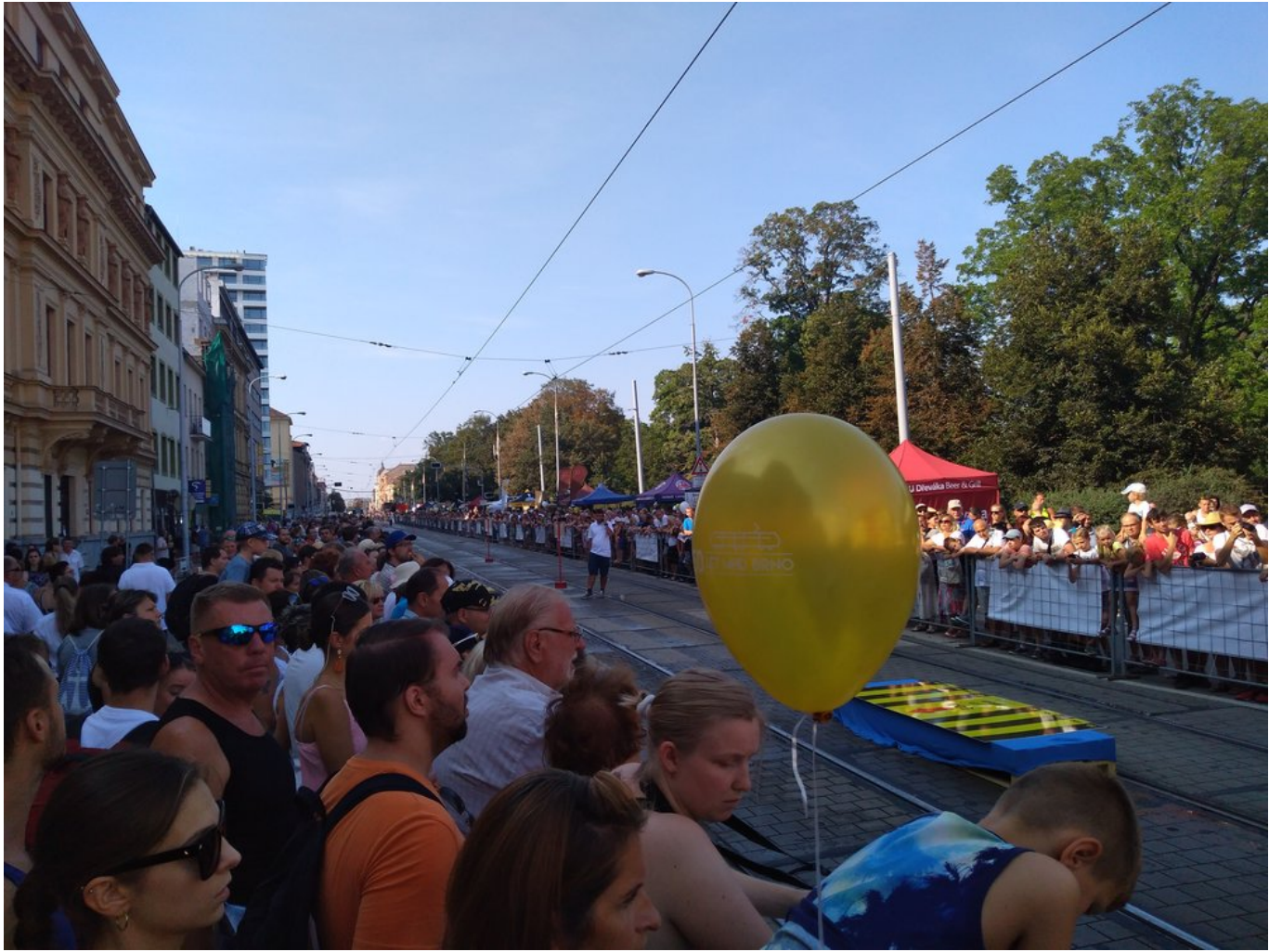
Došlo i na “kouzlo”, a to když parciální trolejbus Škoda 26 Tr spustil sběrače a odjel od hlavní scény bez napájení z troleje. Provozní ředitel uvedl, že parciální trolejbusy skýtají velký potenciál pro rozvoj elektromobility v Brně a mohou směřovat do okrajových čtvrtí, kam trolejbusové tratě nyní nevedou, nebo být užitečným pomocníkem při výlukách. Připomeňme, že se Brno v brzké době hodlá vydat na nákupy nových parciálních trolejbusů (viz [zde](#)) a nadto momentálně protahuje trolej do nitra čtvrti Líšeň, kde se trolej z dlouhodobého hlediska vyplatí (reportáž [zde](#)).

Po prvním defilé následovalo vypouštění zhruba 30 balónků z tramvaje (pár dalších odletělo během dne neopatrným návštěvníkům), průjezd cyklistů na starých i nových kolech a také se přiřítla i silniční cisterna s vodou, pod jejíž rozprašovač se postavili někteří sluncem sežehlí návštěvníci. Cisterna ovšem nepřišla zchladit obecnstvo, ale především pokropit trať, neboť na program byla "Soutěž zručnosti řidičů šalin, tramvajů a električek". Přizváno bylo 9 soutěžních párů z ČR a Slovenska, tj. 9 mužů-řidičů a 9 žen-řidiček. Zajímavostí je, že jeden pár, ten olomoucký, byl manželský.

Záděmi k sobě spojené dva tramvajové vozy měly od pódia urazit cirka pět set metrů na sever s pomocí řidičky sedící v jednom voze a zpět absolvovat tutéž vzdálenost s pomocí řidiče sedícího ve druhém voze. Na oba jedince čekalo po trase pět náročných bodově hodnocených úkolů, které museli každý zvládnout sám, a společně po návratu na původní místo ještě museli složit ještě jeden úkol, tzv. zrádné brněnské puzzle, kdy se po vystoupení z tramvaje na bílou tabuli lepily dílky puzzle. Body se přitom dostávaly i za celkový čas, a tak bylo v zájmu týmů, aby všechny disciplíny vykonaly rychle, a svůj závod ukončili zastavením stopek. Opět se potvrdilo, že nervozita dělá neskutečné věci. Například košickému týmu, ačkoli složenému z "mazáků" majících za sebou dohromady více než 60letou kariéru, a tedy zkušenostmi, které by jim mohl leckdo závidět, se nedařilo vůbec skórovat ve většině disciplín a ještě větší starosti mu přineslo puzzle. Nicméně se není čemu divit, Lidická ulice praskala ve švech a většina očí směřovala právě k soutěžícím.

Začátek soutěže zručnosti.

Košický tým.

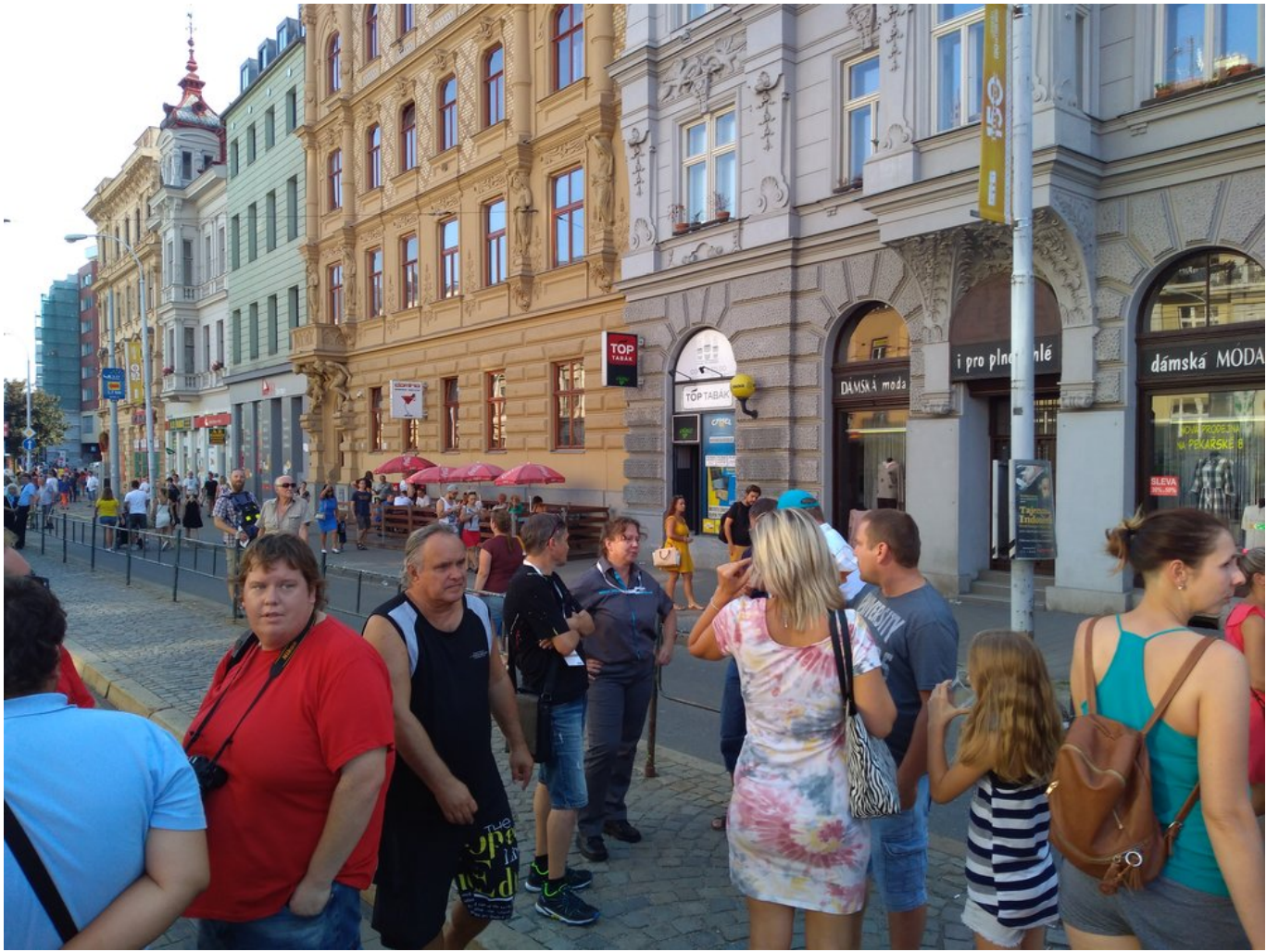

Ostravský tým.

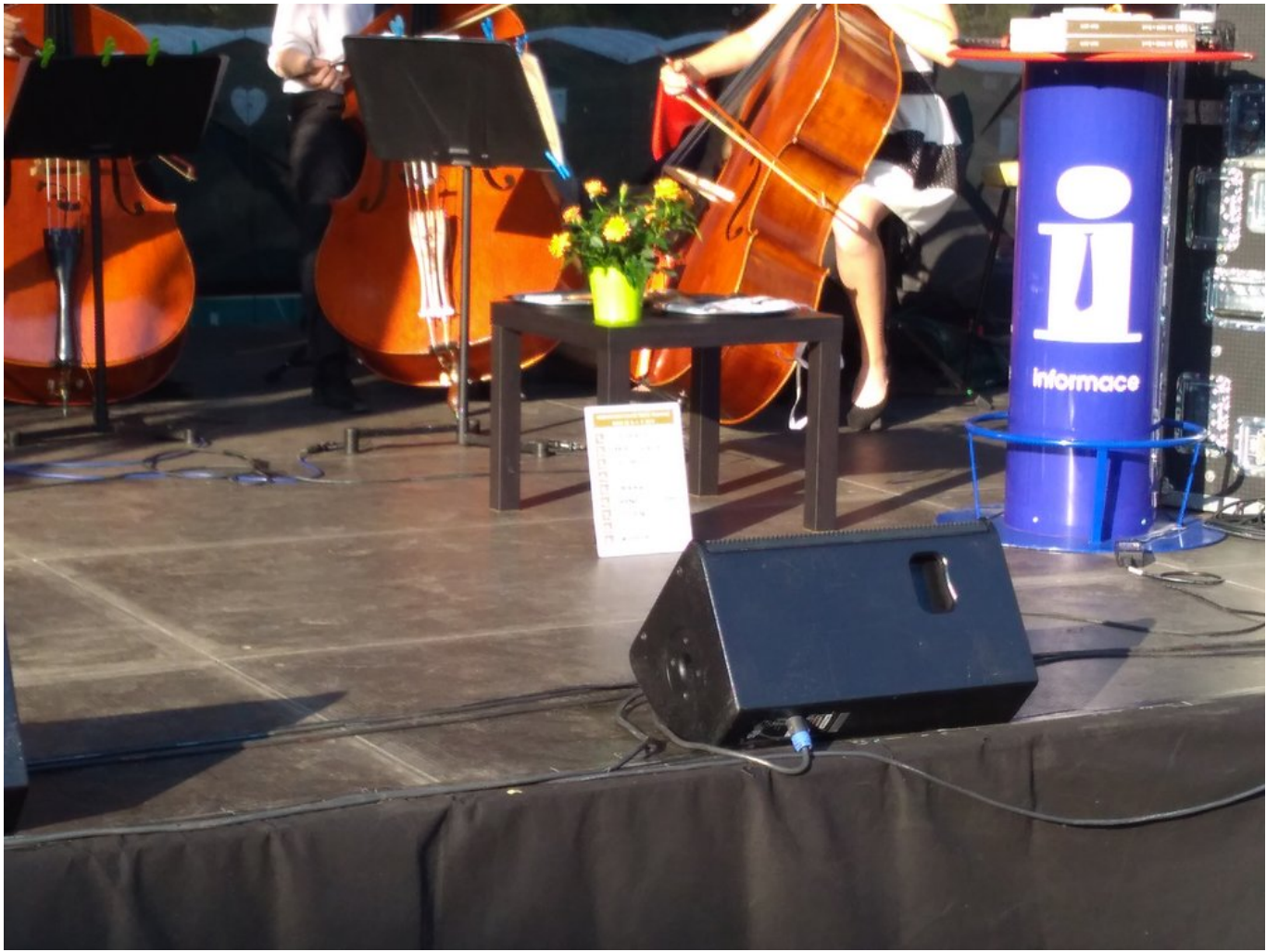

Bratislavský tým hýřil úsměvy.

Předávání medailí třem nejlepším týmům.

Domácí tým začal soutěžit jako první, avšak na čele pořadí byl jen chvíli, pak začal tabulkou klesat. Pro moderátora a možná i některé diváky se stalo ale daleko horším faktem to, že Brno výsledkově předstihla Praha, jež skončila pátá, zatímco Brno skončilo šesté. Moderátor, který nad odsunem na průběžnou bramborovou pozici zvolal *“to snad je naschvál!”*, přitom při představování pražského týmu nezapomněl *“taktně”* divákům zmínit, že Praha měla MHD až o šest let později... (marně pak doufal, že si Praha pokazí dobrý výsledek z trati právě zrádným puzzle, zřejmě ale zapomněl na známé rčení, že *“karma je zdarma”*). Velký rozruch ale v dosud vlažném obecenstvu nezpůsobil tento jistě úsměvný a naštěstí nikým vážně nebráný moment, ale něco naprosto jiného, a sice bratislavský tým. Mladá řidička Eva Zemanová se slušivým kloboučkem na hlavě se s tramvajovou soupravou lidově řečeno nepárala a s výjimkou jedné disciplíny sbírala body jako na běžícím páse, a nadto ve velkých množstvích. Její stejně sympatický kolega Lukáš Trochta se při zpáteční cestě nenechal zahanbit, a tak se jejich tým vyšvihl s více než 3 700 body na průběžné první místo. Nakonec to ale na první místo nestačilo, protože zatímco olomouckým manželům ještě pár bodů chybělo, aby Bratislavu přeskočili, ostravský tým ve složení Pavlína Filipovská a David Magdolen předvedl stejně kvalitní jízdu jako Bratislava a ještě byl o něco rychlejší. Po pěti letech tedy pohár pro vítěze předalo Brno Ostravě.

Předávání cen se neslo v přátelském duchu a přítomný zástupce bratislavského DP pozval návštěvníky akce do hlavního města Slovenska, kde se bude v roce 2020 konat tato soutěž v rámci oslav 125letého výročí zahájení provozu tramvají, za což si vysloužil velký potlesk.

Krátce po soutěži bylo odstartováno koncertní představení s velkými smyčcovými nástroji a také krátká bubenická show, po kterých už Lidická ulice z jižní strany opět praskala pod nápořem vozidel MHD. Na programu totiž bylo druhé defilé, které probíhalo v podstatě stejně jako to první. Tak jak se stmívalo, mělo ale toto defilé přece jen jinou atmosféru. Okolo 19. hodiny začaly řady lidí významněji řídnout a ke 20. hodině už bylo plněji jen u pódia.

Naštěstí neřídly humorné chvíle, například po zahrání refrénu písně Elektrický valčík *“byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud, střídavý, střídavý”* se slova chopil Ivan Nedělka a vtipně podotkl: *“Takže střídavý proud je krásná věc, ale ta tramvaj potřebuje stejnosměrný.”*

Když už se vše chýlilo k závěru, dostalo se i na pravdivý, avšak smutný komentář moderátora *“toto léto se už nevrátí.”*

Před večerním defilé.

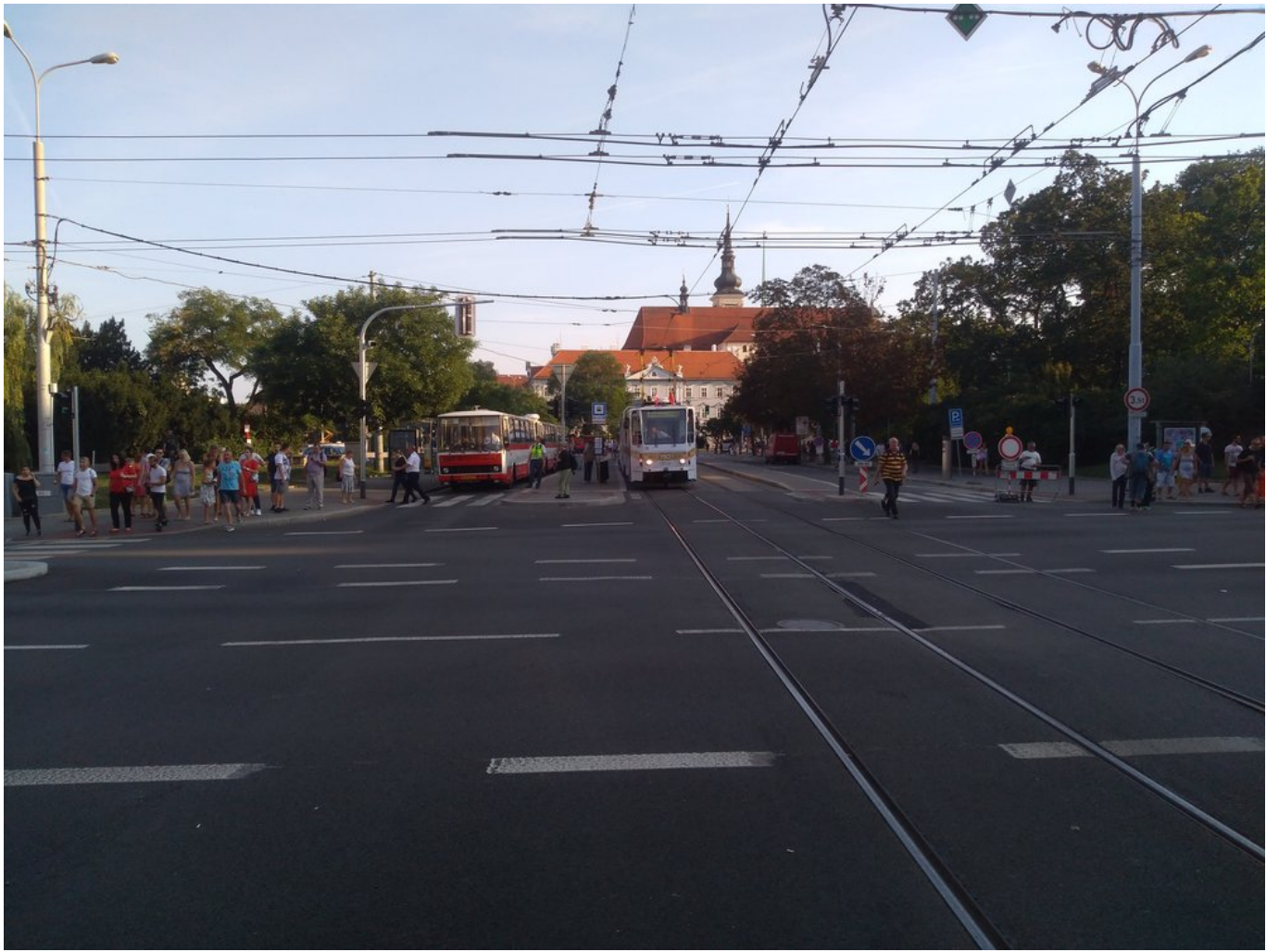

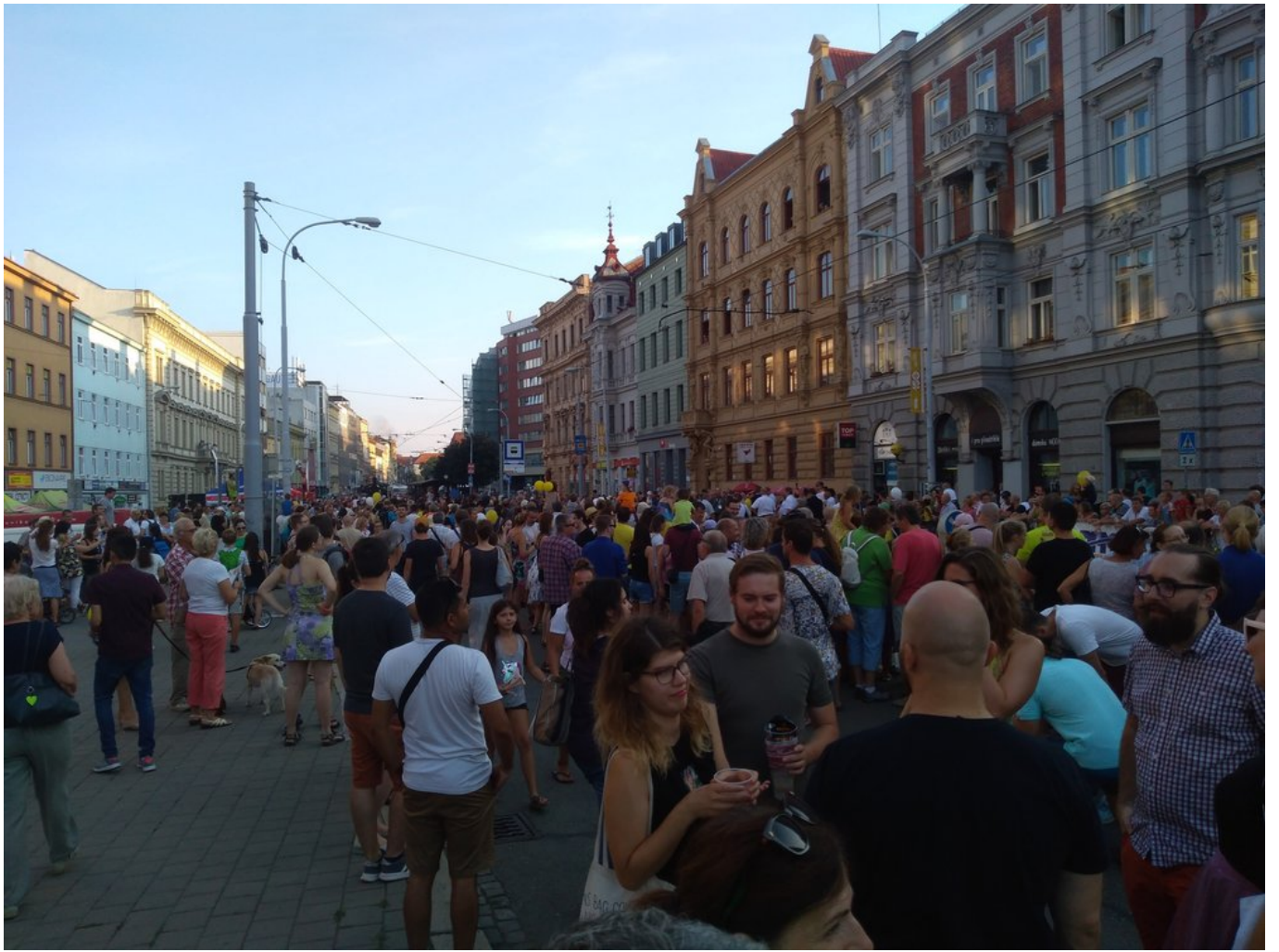

Za hudby z Jamese Bonda bylo odpočítáno 150 let a zbývalo spustit znělku ohlašující start druhého defilé. O slovo se sama přihlásila malá Sofie, která na počítači spustila příslušné tlačítko.

Při pohledu z vozidla.

Pohled na davy z tramvaje T2.

Na téměř neosvětlené a do tmy de facto zahalené pódium po druhém defilé vystoupal už poněkolkáté během dne, avšak již naposledy, i generální ředitel DPMB, Miloš Havránek, který se po boku dalších (spolu)pracovníků DPMB stojících na pódiu roztančil za zvuků skladby Happy Birthday od kapely N'Sync. Zbyněk Loucký přitom hlasitě popřál *“Všechno nejlepší všem!”* a předal *“kapitánovi”* slovo, který se za DPMB a všechny organizátory akce s diváky rozloučil. Hlava podniku se omezila na stručné, ale přesto dojemné vyjádření: *“Pamatujte, že jsme Dopravní podnik města Brna. Jezdíme s vámi již 150 let. A jezdíme pro vás s láskou.”* Generální ředitel tím vystihl vše podstatné a poté následoval už jen swingový koncert.

Jak je již z předchozích řádků zřejmé, Streetparty 150 nebyla standardní akcí. Byla vyvrcholením oslav významného výročí brněnské MHD. Byla sice pojata velkolepě, jak se očekávalo i bylo slibováno, ale ne velkolepě. K zahájení události se dostavili jak primátorka města, tak hejtman kraje a velký den spolu s dalšími decentně odstartovali. Doprovodný program se nestal středem pozornosti, ale pouze vhodným doplněním. Nebylo třeba zvat populární zpěváky nebo známé celebrity, aby byla významnost již tak samo o sobě významné akce ještě více nafukována. Dopravní podnik města Brna postavil mezi širokou veřejnost to, čím jej laici i odborníci vnímají přirozeně nejvíce, a to dopravní prostředky a těm většinu včerejšího programu zasvětil. Propagoval stejným způsobem staré i nové tramvaje, autobusy i trolejbusy a nezapomněl ani na servisní vozidla. Streetparty přitom nebyla jenom o strojích na kolech, ale, a to asi ještě možná více, i oslavou lidské práce. Bylo totiž vidět, že celá akce byla poctivě připravena a podílelo se na ni neskutečné množství lidí, ať už zaměstnanců DPMB, nebo spolupracujících subjektů. Stejně tak platí, že bez pracujících lidí by se nikdy 150 let historie MHD v Brně nenapsalo.

Komentátoři vydrželi až do večera.

Závěr akce.

Sobotní den v Brně byl tedy vydařený a důstojný a Dopravní podnik města Brna a všichni ostatní, kteří se na včerejší akci Streetparty 150 jakýmkoli způsobem podíleli, si z hlediska připravenosti i průběhu akce mohou do deníčku napsat jedničku.

Text a foto: Vít Hinčica

Url: [Streetparty 150](#)